

la tribuna

Respecte als drets fonamentals

Un guru no ens pot condicionar la llibertat

VÍCTOR NAUDI ZAMORA

Membre del consell nacional de Progressistes-SDP

Coincidint amb els primers dies d'una primavera gris estem vivint unes setmanes atrapats entre la por dels efectes del maleït virus, l'angoixa de veure com algunes famílies passen pel tràngol de perdre un ésser estimat des de la distància, i la preocupació de saber fins on ens afectarà la crisi derivada d'aquesta situació que de ben segur ens colpejarà fort i durant molt de temps.

En situacions complicades és quan es fa indispensable guardar el cap sobre les espatlles i reaccionar de forma assenyada.

Així, he de dir que les mesures sanitàries per fer front a l'expansió de la Covid-19 preses pel Govern fins a la data han estat en bona part encertades, com també una part de les mesures econòmiques per fer front als efectes conseqüents de la pandèmia. Però aquestes mesures econòmiques necessiten ser complementades amb altres propostes per afrontar el futur immediat sense més dilacions.

Temps hi haurà una vegada ens alliberem d'aquesta plaga, per analitzar amb transparència algunes actuacions governamentals relacionades amb determinats assessoraments, les portes giratòries i certes adjudicacions.

Són actuacions que, deixant de banda ara per ara el vessant sanitari i el vessant econòmic, certament implicaran debats aprofundits i diferenciats, perquè també estan tenint una incidència en el vessant ètic i procedimental de l'acció de Govern, en la gestió de la pandèmia i els seus efectes.

Els nostres governants no s'haurien de desviar del procedir que han emprat fins a la data, i que ha permès comptar amb la col·laboració ciutadana i que cal dir ben alt, ha fet una demostració de civisme i d'altura de mires admirables.

Dic això perquè fa massa dies

que estem assistint, tal com si es tractés d'un joc entre el gat i el ratolí, a reiterats intents d'esporguir, per part dels ministres més mediàtics i també del seu entorn, deixant caure amenaces d'establir imposicions i obligacions a la ciutadania més enllà del respecte a les llibertats constitucionals.

Entenc el cansament dels ministres que estan al capdavant de la batalla, però això no pot ser una excusa per espatllar el que espera la ciutadania dels seus governants.

No seré jo qui entraré a valorar la conveniència des del punt de vista sanitari, de les proves massives als ciutadans per a conèixer l'estat o la possible afectació del virus, i més quan a hores d'ara cap especialista en aquest camp ni la pròpia OMS tenen clar el grau de la immunització sobre cada persona ni tampoc la seva durada.

En tot cas el resultat de les proves és evident que servirà per conèixer amb més exactitud l'evolució de la malaltia i alhora guanyar en confiança, cosa també necessària.

Una vegada més de forma voluntària una majoria àmplia de la població vol col·laborar i té decidit fer-se les proves. No és segur que si les proves fossin obligatòries hi hauria tal participació.

En un altre ordre de coses, hi ha dues qüestions més que han passat pràcticament desapercebudes i que no han fet grans titulars, i que són la possibilitat d'instaurar un passaport de bons ciutadans o de mals ciutadans, i també el seguiment dels ciutadans via telefònica per geolocalització, aquesta darrera ja posada en pràctica en una primera fase.

Parlem del passaport de l'estat de contagi.

Instaurar per obligació una documentació en la qual consti si som aptes o no aptes per circular dins el territori (l'aberració ha

arribat fins al punt de plantejar la possibilitat de requerir als pocs turistes que vindran en un futur proper que es facin un test de contagi) ens transporta al 1940 a l'Alemanya nazi i la discriminació de la població jueva.

Esgarrifa arribar a aquest punt després d'haver-se assolit erradicar la major part de discriminacions envers les persones, després d'anys de lluita contra els diferents tipus de discriminacions i sota el principi de respecte als drets humans, plasmats en lleis i en compliment de directives internacionals. És preocupant veure com el Govern estudia plantejar aquest retrocés i més veient com els dirigents actuen sota els consells d'assessoraments més que dubtosos.

Què vol dir que certs ciutadans, en virtut de les consignes d'algun guru, tindrien el privilegi de circular lliurement, el dret de treballar i el dret al lleure, i altres per contra haurien de malviure durant un període tenint menys drets a viure?

Instaurar un sistema de seguiment dels moviments de les persones sota el pretext de controlar l'epidèmia va contra les més elementals llibertats.

Certs països orientals ho han fet, a Espanya han autoritzat una primera fase i a França és un debat que està generant força controvèrsia.

Entrar en aquesta via no tindria un bon final, ja que podria condicionar totalment la vida de les persones, sabent on han anat i amb qui s'han vist, sempre sota la mirada atenta de no se sap qui. I sense cap garantia de saber quina utilització se'n faria més enllà de la sanitària.

I, a més, segons sembla que la gestió de les dades personals queda atribuïda a organismes per delegació del dret públic a ens privats o que hi tenen accés.

Aquesta via ens portaria a una espiral sense fi del control absolut dels ciutadans.

Per a mostra del mal camí encetat, el decret publicat al BOPA el 29 d'abril que permet als professionals de la salut de la Caixa Andorrana de Seguretat Social "... accedir a la història clínica compartida sense necessitat del consentiment exprés de l'usuari..."

Plantejaments com aquest requereixen debats aprofundits i complexos per saber si realment fos necessari arribar a aquest extrem.

Cal més que mai que els governants democràticament elegits no s'allunyin del que estableix la Constitució als articles 14 i 21 del capítol tercer, i del capítol setè, del Títol II, fins i tot si mai s'arribessin a establir els estats d'alarma o d'emergència.

Cal mantenir la serenitat en tot moment i encara més davant les adversitats. El respecte de la ciutadania es guanya amb confiança, i aquesta es genera amb accions de Govern justes i de sentit comú.

No ho espatlleu.

Part de la confiança es guanya mitjançant la coresponsabilitat a la qual tant heu invocat.

Els ciutadans als que tant se'ns ha demanat coresponsabilitat esperem que es doni compliment a la disposició final quarta de la Llei de noves mesures excepcionals i urgents per la situació d'emergència sanitària causada per la pandèmia del SARS-COV-2, i que us reduïu el salari, cosa que us hauria honorat si us haguéssiu anticipat sense esperar aquesta llei, del tot innecessària si es vol rebaixar el salari dels càrrecs públics.

Al poble, als treballadors, als empresaris, als autònoms, al sector privat i a les famílies no els agrada que sempre perdin els mateixos.